

בדלתיים סגורות**בית משפט לענייני משפחה בבאר שבע**

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא רותם קודלר עיאש

תלה"מ 51339-12-17 פלוני נ' פלוני

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא רותם קודלר עיאש

פלונית

תובעת

ע"י ב"כ עו"ד אביטל מרסל

נגד

פלוני

נתבע

ע"י ב"כ עו"ד אילן אבירם

1. א' יליד 2009

בענין

2. ב' ילידת 2012

הקטינים:

3. ג' יליד 2015

מיני-רציו:

* תביעה למזונות שלושה קטינים כבני 11 וחצי, 9 ו-5 וחצי. הצדדים יהודים. לאור הפער בהכנסות ההורים, כאשר לאם אין הכנסות פנויות כלל להשתתף בצרכיהם ההכרחיים של הקטינים, נקבע כי על האב לשאת במלוא הוצאות הקטינים בעת שהותם אצל אמם (80% מהזמן), דהיינו: על האב לשאת בסך כ- 4,080 ₪ מהצרכים ההכרחיים של הקטינים. בנוסף, על האב לשאת ב-1500 ₪ בגין הוצאות מדור וכן במחציות.

* משפחה – מזונות ילדים – בעקבות בעמ 919/15

תביעה למזונות שלושה קטינים כבני 11 וחצי, 9 ו-5 וחצי. הצדדים יהודים.

ביהמ"ש לענייני משפחה פסק:

על פי הדין האישי החל על הצדדים התובע חייב לשאת במלוא צרכיהם הבסיסיים של ילדיו באופן אבסולוטי ובלעדי עד שימלאו להם 6 שנים, ואילו באשר למימון צרכים שהם מעבר לצרכים ההכרחיים וכן באשר למלוא צרכיהם מעל לגיל 6, רובצת החובה על שני ההורים מדין צדקה ביחס ישיר להכנסותיהם ובהתאם ליכולתם.

פסיקת מזונות על פי ההלכה הפסוקה שנקבעה בבע"מ 919/15, ביחס לקטינים מעל גיל 6, מחייבת בחינת הפרמטרים הבאים: א. יכולתם הכלכליות היחסיות של ההורים מכל המקורות העומדים לרבות,

לרבות שכר עבודה, אך לא רק; ב. קביעת היחס בעניין יכולות כלכליות של שני ההורים; ג. צרכי הקטינים על פי רמת החיים לה הורגלו ערב הפירוד; ד. חלוקת זמני שהות בפועל של הקטין עם כל אחד מהוריו.

ביישום לענייננו נמצא כי:

התובעת עובדת בעבודות מזדמנות ובהיקף משרה חלקית או 3/4 משרה. עם זאת, נקבע כי התובעת מסוגלת להשתלב בשוק העבודה בשכר מינימום, העומד כיום על סך של 5,300 ₪ ברוטו לחודש במשרה מלאה ובכך למצות את מלוא פוטנציאל השתכרותה. לפיכך הונח כי שכרה של האם כיום עומד על סך 4,500 ₪ נטו לחודש; לנתבע יציבות במקום עבודתו ושכרו עומד על סך 15,243 ₪ נטו לחודש. שכרה של התובעת מהווה 23% מכלל הכנסות הצדדים.

אף אם נביא בחשבון את כלל הוצאות האב להם טען, הרי שנותרת בידו הכנסה פנויה בגובה 8,900 ₪, המספיקה לסיפוק כלל צרכי הקטינים, כאשר בידי האם לא נותרת הכנסה פנויה כלשהי לאחר תשלומי הוצאות המדור, למעט הכנסה זעומה המאפשרת לה בדוחק לממן את צרכיה האישיים.

צרכיהם ההכרחיים של הקטינים: צרכי הבסיס שנקבעו בפסיקה ללא חובת הוכחה עומדים כיום על סכומים הנעים בין 1,400-1,600 ₪ (אין אחדות בעניין זה) לכל קטין, אך כפוף להלכת ורד. בשקלול כל הפרמטרים ביהמ"ש מוצא להעמיד צרכיו הבסיסיים של כל קטין לא כולל מדור בגובה 1,700 ₪ לחודש (מזון וכלכלה- 1,000 ₪, ביגוד והנעלה- 250 ₪, רפואה והיגיינה- 100 ₪, נסיעות- 150 ₪, הוצאות אחזקת מדור- 200 ₪) ובסה"כ עבור שלושה קטינים על סך 5,100 ₪ לחודש.

הקטינים שוהים אצל האב 20% מהזמן במהלך החודש (כ-6 לילות בחודש) אל מול 80% מהזמן אצל האם. בנוסף, בשל אופי עבודתו של האב הוסכם בין ההורים כי יוכל להודיע לאם בהתראה קצרה של 24 שעות מראש אם אין לו אפשרות לקיים את הביקורים או לבטלם ללא התראה מראש אם יהיה מדובר במקרה חרום שבו יוקפץ למקום עבודתו. בנסיבות אלו נקבע כי האם נושאת בעיקר נטל הגידול והטיפול בקטינים.

לאור הפער בהכנסות ההורים, כאשר לאם אין הכנסות פנויות כלל להשתתף בצרכיהם ההכרחיים של הקטינים, נקבע כי על האב לשאת במלוא הוצאות הקטינים בעת שהותם אצל אמם (80% מהזמן), דהיינו: על האב לשאת בסך כ- 4,080 ₪ מהצרכים ההכרחיים של הקטינים.

כ"כ, ביהמ"ש מוצא לחייב את האב לשאת בהפרש בין עלויות המדור בגין דירת מגוריו של כל אחד מההורים (1,400 ₪ לחודש), דהיינו: חלקו של כל קטין בהוצאות המדור מוערך על דרך האומדנה בגובה 500 ₪ לחודש.

לפיכך, האב חויב לשאת בצרכיהם ההכרחיים של שלושת הקטינים לרבות חלקם בהוצאות המדור בסך של 5,580 ₪, דהיינו: 1,860 ₪ לכל קטין. בנוסף ישא הנתבע בתשלום מחצית הוצאות חינוך ובריאות חריגות של הקטינים.

פסק דין

עניינו של פסק דין זה פסיקת מזונותיהם של שלושת ילדי הצדדים, א', ב' וג', קטינים כבני 11 וחצי, 9 ו-5 וחצי (להלן: "הקטינים").

הצדדים הסכימו למתווה דיוני לפיו תינתן הכרעה על בסיס החומר המצוי בתיק לאחר הגשת טיעונים בכתב בצירוף אסמכתאות והרצאת פרטים עדכנית וללא צורך בחקירות בעלי הדין.

1. הצדדים נישאו זל"ז כדמו"י בתאריך 00.00.2008 ומנישואין אלה נולדו להם שלושה ילדים, הם הקטינים נושא הדיון.

2. הצדדים התגרשו זמ"ז.

3. החלטה למזונות זמניים

ביום 21.1.2018 נתנה החלטה למזונות זמניים לפיה הנתבע חויב לשלם למזונותיהם של שלושת הקטינים את הסך של 4,800 ₪ לחודש (1,600 ₪ לכל קטין). המשיב חויב לשאת במחצית מתשלומי המשכנתא המוטלת על דירת המגורים הן מכוח חיובו במדור הקטינים והן מכוח זכותו הקניינית הנכס ובנוסף חויב לשאת במחצית הוצאות חינוך והוצאות רפואיות מיוחדות. החיוב שנפסק הוא מחודש דצמבר 2017 (מועד הגשת כתב התביעה). (להלן: "ההחלטה למזונות זמניים").

4. מגורי הצדדים

א. דירת המגורים המשותפת ברחוב ***** נמכרה תמורת 1,100,000 ₪ (ראה טיעוני ב"כ הנתבע בעמ' 12 לפרוטוקול דיון 6.2.2020, שורות 25-28) ועד למכירת הדירה היה על כל מההורים לשאת במחצית מתשלומי המשכנתא, בסך של כ- 1,050 ₪ לחודש בהתאם להחלטה למזונות זמניים.

ב. בחודש יולי 2020 התובעת והקטינים עברו להתגורר בדירה שכורה בעלות 3,400 ₪ לחודש.

לסיכומי התובעת צורף העתק הסכם להשכרת דירת מגורים בת 4 חדרים ב * בעלות של 3,400 ₪ לחודש לתקופה החל מיום 1.7.2020 ועד 30.6.2021.**

ג. הנתבע מתגורר עם בת זוגו הנוכחית ושלושת ילדיה בדירה שכורה וכל אחד מהם נושא במחצית מדמי השכירות בסך 2,000 ₪ לחודש.

לסיכומי הנתבע צורף העתק חוזה שכירות מיום 13.11.2020 (נספח ב' 2) עליו חתומים כשוכרים הנתבע והגב' *** בנוגע לשכירת דירה בת 5 חדרים ב *** בדמי שכירות בגובה 4,000 ₪ לחודש לתקופה החל מיום 1.12.2020 ועד 1.12.2021.**

5. חלוקת זמני שהות

בתלה"מ 51311-12-17 הצדדים הגיעו להסכמות כי הקטינים יהיו במשמורת אמם ונקבעו הסדרי שהייה בין האב לבין הקטינים בכל יום שני ורביעי ובכל סוף שבוע שני.

הוסכם כי בימי שני האב יאסוף את הקטינים ישירות מהמסגרת החינוכית (או בשעה 14:00 בהעדר מסגרת חינוכית) וישיבם למחרת בבוקר ישירות למסגרת החינוכית (או בשעה 08:00 ישירות לבית האם בהעדר מסגרת חינוכית).

בימי רביעי הקטינים ישהו אצל האב מסיום הפעילות במסגרת החינוכית ועד לשעה 20:00. בכל סוף שבוע שני הקטינים ישהו אצל האב מיום שישי בשעה 15:00 ועד שעה לאחר צאת השבת.

בנוסף הקטינים ישהו אצל האב מחצית מחגי ישראל ובחופשת הקיץ (שבוע בחודש יולי ושבוע בחודש אוגוסט תוך תיאום בין ההורים).

עוד הוסכם, בשים לב למקום עבודתו של האב, .. ב... , ואופן עבודתו, וככל שהאב לא יוכל לקיים מי מהסדרי השהייה בימי שני, אז יודיע לאם, 24 שעות מראש כי אין באפשרותו לקיים את הסדרי השהייה. ככל שמדובר יהא במקרה חרום באופן בו האב יוקפץ למקום עבודתו, הוא יהא פטור מהודעה מראש לאם וימציא אסמכתא לכך.

הסכמות הצדדים אושרו וקיבלו תוקף של פסק דין ביום 29.10.2018.

טענות הצדדים

6. טענות התובעת

א. התובעת טוענת כי הכנסת הנתבע מעבודתו ב... עולה על 14,000 ₪ נטו לחודש.

ב. התובעת מציינת כי נכון למועד הגשת תצהירה המשלים מחודש ינואר 2019 עבדה כמחסנאית בחנות **** והשתכרה כ- 3,800 ₪ לחודש ואילו כיום מתקיימת מדמי אבטלה בגובה 3,760 ₪ נטו לחודש.

ג. התובעת חוזרת בסיכומיה על הסכומים שפורטו בתצהיר המשלים בגין צרכי הקטינים והועמדו על סך 8,100 ₪ לחודש (2,700 ₪ לכל קטין).

ד. לטענת התובעת, עול הטיפול בקטינים לרבות בימי מחלתם, נופל על כתפיה. לטענתה, הנתבע לא מקיים את הסדרי השהות שנקבעו בפסק הדין מיום 29.10.2018, בשל נימוקים הקשורים לטענתו לעבודתו ב....

ה. התובעת מציינת כי שכרו של הנתבע גבוה פי 3.75 משכרה וכי הקטינים שוהים אצל האב בקירוב 25% מהזמן שבו הם שוהים עמה.

ו. התובעת סבורה כי במקרה דנן יש לחייב את הנתבע במלוא הוצאות המדור ואחזקתו, במלוא צרכי הקטין ג' לאור גילו וב-80% מצרכי הקטינים א' ו ב' ולנכות את חלקה בצרכי הקטינים בעת שהותם אצל האב, כך שיש לחייב את הנתבע לשלם 6,950 ₪ בגין מזונות שלושת ילדיו הקטינים.

ז. בסיכומי התשובה התובעת טענה כי בתקופת הקורונה חל גידול בצרכי הקטינים, כאשר היא נאלצת לממן שיעורים פרטיים בעלות 45 ₪ לשעה על מנת שלא יצברו פיגורים בלימודים. התובעת חוזרת וטוענת כי הנתבע אינו מקיים את זמני השהות במלואם.

7. טענות הנתבע

א. הנתבע טוען כי הכנסתו עומדת על כ- 13,500 ₪ לחודש (סכום בבנק).

ב. לטענת הנתבע, אין כל מניעה כי התובעת תצא לעבוד בשכר מינימום ותשתתף בהוצאות גידול הילדים ולפיכך יש להביא בחשבון הכנסתה למצער בגובה שכר מינימום.

ג. הנתבע מפרט הוצאות אישיות בסכום כולל של 6,343 ₪ לחודש :

שכר דירה- 2,000 ₪, הוצ' אחזקת בית- 275 ₪, הוצ' אחזקת רכב (איתוראן, ביטוחים ודלק)- 1,573 ₪, קופ"ח וביטוח שיניים- 305 ₪, מזון כלכלה (כולל ויטמינים ומוצרי ניקיון)- 1,940 ₪ וביגוד- 250 ₪ לחודש.

ד. הנתבע מציין כי נושא בתשלום דמי מזונות זמניים בגובה 4,800 ₪ לחודש, צהרון-325 ₪, ותשלומי ביי"ס- 379 ₪, מכשיר נייד עבור השימוש שלו ושל הקטין - 60 ₪ וקייטנות.

ה. הנתבע טוען כי מוציא סך של 5,000 ₪ לחודש בעת שהות הקטינים עמו, כך שבסופו של דבר הכנסתו לא מספיקה למימון כל ההוצאות.

ו. הנתבע מכחיש הסכומים שפורטו ע"י האם וטוען כי מדובר בחישוב לינארי בלבד שלא משקף את צרכיהם במציאות.

ז. הנתבע מדגיש כי מקיים את הסדרי השהות במלואם ואף למעלה מכך. לטענתו, זמני השהות נקבעו בעת שהתגורר אצל הוריו ב**** והקטינים התגוררו בעיר **** ואילו מאז שעבר להתגורר ב*** הקטינים שוהים אצלו מסיום המסגרת החינוכית ועד לשעה 20:00, גם בימים שבהם לא אמורים להתקיים הסדרי השהות והוא תמיד נענה לבקשת התובעת לשהות הקטינים עמו גם מעבר לשעות הביקור על מנת לאפשר לה להתפנות לסידורים אישיים.

דיון והכרעה

8. הצדדים כולם הינם יהודים וחבות הנתבע במזונות האישה והקטינות הינה עפ"י דינו האישי ועל פי תקנות הרבנות הראשית תש"ד ועל פי ההלכה שנקבעה ע"י בית המשפט העליון **בבע"מ 919/15**, פסק דין מיום 19.7.17 (פורסם בנבו).

9. על פי הדין האישי החל על הצדדים התובע חייב לשאת במלוא צרכיהם הבסיסיים של ילדיו באופן אבסולוטי ובלעדי עד שימלאו להם 6 שנים, ואילו באשר למימון צרכים שהם מעבר לצרכים ההכרחיים וכן באשר למלוא צרכיהם מעל לגיל 6, רובצת החובה על שני ההורים מדין צדקה ביחס ישיר להכנסותיהם ובהתאם ליכולתם.

10. פסיקת מזונות על פי ההלכה הפסוקה מחייבת בחינת הפרמטרים הבאים:

(א) יכולתם הכלכליות היחסיות של ההורים מכל המקורות העומדים לרבות, לרבות שכר עבודה, אך לא רק.

(ב) קביעת היחס בעניין יכולות כלכליות של שני ההורים.

(ג) צרכי הקטינים על פי רמת החיים לה הורגלו ערב הפירוד.

(ד) חלוקת זמני שהות בפועל של הקטין עם כל אחד מהוריו.

[ראה **בע"מ 919/15 פלוני נ' פלוני** (פורסם בנבו) מיום 19.7.2017, **עמ"ש (ת"א) - 33549-04-16 פלוני נ' פלוני** (פורסם בנבו) מיום 2.11.2017 ועמ"ש **14612-10-16 פ' ב' נ' א' ב'** מיום 20.12.2017 (פורסמו במאגרים האלקטרוניים)](פורסם בנבו).

11. החיוב האבסולוטי המוטל על האב על פי הדין האישי לא בוטל **בבע"מ 919/15** (פורסם בנבו). בכל הקשור לקטני קטנים, לא חל שינוי בהלכה הפסוקה.

12. יכולתם הכלכלית של ההורים

א. התובעת אינה עובדת וכיום מקבלת דמי אבטלה בגובה כ- 3,700 ₪ לחודש.

ב. במהלך ניהול ההליך התובעת החליפה מספר עבודות וגם בתקופות שבהם עבדה, השתכרה סכומים הנמוכים משכר מינימום.

- נכון למועד הגשת כתב התביעה התובעת קיבלה דמי אבטלה לאחר שפוטרה מעבודתה ב"*****" בשכר הנע בין 3,500 ל-4,000 ₪ לחודש.

- בתצהיר משלים שהוגש בחודש מרץ 2018 התובעת הצהירה כי היא עובדת בחברת "*****" בהיקף של 4.5 שעות ומשתכרת כ- 2,200 ₪ לחודש.

- בתצהירה המשלים מחודש ינואר 2019 התובעת הצהירה כי עובדת כמחסנאית בחנות *** מ-09:00 עד 15:30 ומשתכרת כ-3,800 ₪ לחודש.

ג. למעשה התובעת עובדת בעבודות מזדמנות ובהיקף משרה חלקית או 3/4 משרה. עם זאת, אני מקבלת את טענת הנתבע כי התובעת מסוגלת להשתלב בשוק העבודה בשכר מינימום, העומד כיום על סך של 5,300 ₪ ברוטו לחודש במשרה מלאה ובכך למצות את מלוא פוטנציאל השתכרותה. לפיכך אניח כי שכרה של האם כיום עומד על סך **4,500 ₪ נטו לחודש**.

ד. הנתבע .. ב... מעל ל-20 שנה והכנסתו הממוצעת על פי 12 תלושי שכר שצורפו לסיכומיו לשנת 2020 עומדת על סך **15,243 ₪ נטו לחודש**.

ה. כל אחד מהצדדים קיבל מחצית מהתמורה ממכירת הדירה המשותפת לאחר סילוק המשכנתא והוצ' המכירה.

הדירה נמכרה תמורת 1,100,000 ₪ ונכון לחודש יולי 2017 עמדה היתרה לסילוק המשכנתא על סך 447,930 ₪ (ר' נספח ב' לכתב התביעה [בתלה"מ 59477-12-17](#)).
אין בסיכומי הצדדים כל התייחסות לעניין מכירת הנכס ולתמורה שקיבל כל אחד מהם. סביר והגיוני כי במועד מכירת הנכס פחתה היתרה לסילוק המשכנתא אך גם אם אניח כי זו הייתה היתרה לסילוק, הרי שבידי כל אחד מהם מצויים כספים בגין המכירה, בגובה של כ-300,000 ₪ לפחות.

ו. ביום 7.1.2019 הוגשה חוות דעת האקטואר אבי יחזקאל [בתלה"מ 59477-12-17](#) המורכבת משתי שיטות חלוקה. על פי שיטה א' (שיטת היוון הזכויות) על הנתבע להעביר לתובעת לצורך איזון הזכויות סך של 71,219 ₪. הנתבע מתנגד לחלוקה על פי שיטה זו. על פי שיטה ב' על הנתבע להעביר לתובעת סך של 22,454 ₪ בגין הזכויות הנזילות בלבד וכן נקבעה נוסחה לחלוקת זכויות שמועד פירעון הוא עתידי בהתאם לכללי החוק לחלוקת חיסכון פנסיוני.

13. בעוד שהתובעת נעדרת יציבות תעסוקתית, אין לה קביעות במקום עבודתה ואף לשיטת הנתבע היא אינה יכולה להשתכר מעבר לשכר מינימום, לנתבע יציבות במקום עבודתו: הוא עובד במשרה מלאה ב... במעמד של "מן המניין" כבר למעלה משני עשורים ובמסגרת עבודתו זוכה לזכויות סוציאליות ופנסיוניות ולהטבות שונות. כך או אחרת, שכרו של הנתבע **גבוה פי 3.4** משכרה של התובעת (שכרה של התובעת מהווה 23% מכלל הכנסות הצדדים).

אף אם אביא בחשבון את כלל הוצאות האב כפי שהוא עצמו מפרט בסיכומיו (6,343 ₪ כולל הוצ' שכ"ד), הרי שנותרת בידו הכנסה פנויה בגובה 8,900 ₪, המספיקה לסיפוק כלל צרכי

הקטינים, כאשר בידי האם לא נותרת הכנסה פנויה כלשהי לאחר תשלומי הוצאות המדור, כפי שיפורט להלן.

14. הוצאות המדור

התובעת נושאת בהוצאות שכר דירה בגובה 3,400 ₪ ואילו הנתבע משלם מחצית משכ"ד בדירת מגוריו בעלות 2,000 ₪ לחודש. נוסף על כך שהתובעת נושאת בהוצאות מדור בסכום גבוה ב-1,400 ₪ לחודש יותר מהוצאות המדור של הנתבע, הרי נוכח הפער בהכנסות הצדדים לא יכולה להיות מחלוקת על כך שתשלום הוצאות המדור השכור לא מותיר לתובעת הכנסה פנויה כלשהי להשתתפות בצרכי הקטינים. למעשה, לאחר תשלומי הוצאות המדור נותרת בידי האם הכנסה זעומה המאפשרת לה בדוחק לממן את צרכיה האישיים.

15. יתר צרכיהם ההכרחיים של הקטינים

א. בשעתו נקבע בפסיקה, כי צרכיו ההכרחיים של קטין, שאינם כוללים הוצאות מדור וחינוך עומדים על 1,150 ₪ והדבר הוא בבחינת ידיעה שיפוטית - [בר"ע \(ת"א\) 1895/02](#) ב.ג. נ' ב.ג. [פורסם בנבו] (פסק דינה של כב' השופטת שטופמן מיום 20.1.2002). חלוף הזמן מאז נקבע הסך האמור ועד היום, מעמידו כיום על סכומים הנעים בין 1,400-1,600 ₪ (אין אחידות בעניין זה) לכל קטין, אך כפוף להלכת ורד ([ע"א 552/87](#)) ורד נ' ורד, פ"ד מב(3)594, בה נקבע, כי כשמדובר ביותר מקטין אחד, סכום המזונות אינו נקבע באופן לינארי, דהיינו, אין לחשב מזונותיהם של מספר ילדים כמכפלה בגובה צרכיו של ילד אחד.

ב. בפסקי הדין הוערכו צרכים בסיסים של קטין אחד בסך של 1,150 ₪ ללא הוצאות מדור ושכר לימוד. [בר"ע \(ת"א\) 1895/02](#) ב.ג. נ' ב.ג. (פורסם בנבו, מיום 20.1.2003), פסקה ד לפס"ד השופטת שטופמן: **"הלכה פסוקה היא כי צרכיו ההכרחיים של קטין שאינם דורשים ראיות מפורטות ושהם בידיעה הכללית השיפוטית, עומדים על סך של 1,150 ₪ ללא הוצאות מדור וללא הוצאות גן"**.

ג. מספר שנים לאחר מכן, בעמ"ש ([ת"א\) 1057/09](#) ש.ת. נ' ד.ג. (פורסם בנבו, מיום 17.10.2010), הרכב בראשות השופט שנלר פסק, כי בחלוף הזמנים ובשל השינויים סכום הצרכים ההכרחיים הוא סך של 1,250 ₪ וכיום נאמדים צרכים אלו בסך של 1,600 – 2,250 ₪ לחודש. (ראו: [עמש \(ת"א\) 46291-01-16](#) פלונית נ' פלוני (פורסם בנבו, מיום 17.10.09) ורמ"ש (מרכז) [59188-10-18](#) י.נ. נ' א.ג. (פורסם בנבו, מיום 18.10.25)).

ד. צרכי הבסיס שנקבעו בפסיקה ללא חובת הוכחה הועמדו על סכום נמוך מהסכום שפורט ע"י האב בסיכומיו בגובה 2,495 ₪ לחודש עבור צרכיו הבסיסיים ביותר (מזון וכלכלה, ביגוד והנעלה ורפואה).

16. במקרה דנן אין מדובר בקטינים החולקים את זמני השהות בשני בתים והגם ששני ההורים מתגוררים ב***, לא יכולה להיות מחלוקת כי לא מתקיימת חלוקת זמני שהות שווה.

אף לגישת האב, אם הקטינים שוהים עמו מעבר לשעות הביקור, הם חוזרים לבית העיקרי (בית האם) ולא לנים בביתו, שם מתגוררת גם בת זוגו ושלושת ילדיה. הקטינים שוהים אצל האב 20% מהזמן במהלך החודש (כ-6 לילות בחודש) אל מול 80% מהזמן אצל האם.

האב עובד כ.. ובשל אופי עבודתו הוסכם בין ההורים כי יוכל להודיע לאם בהתראה קצרה של 24 שעות מראש אם אין לו אפשרות לקיים את הביקורים או לבטלם ללא התראה מראש אם יהיה מדובר במקרה חרום שבו יוקפץ למקום עבודתו.

לאור האמור שוכנעתי כי האם נושאת בעיקר נטל הגידול והטיפול בקטינים.

לא מצאתי לקבל את גירסתו של האב כי הוא מוציא סך של 5,000 ₪ לחודש בעת שהות הקטינים עמו, כך שבסופו של דבר הכנסתו לא מספיקה למימון כל ההוצאות. הקטינים לנים אצל האב פעם אחת בשבוע ובכל סוף שבוע שני, כאשר בדירת מגוריו מתגוררים שלושה ילדים נוספים של בת זוגו וייתכן כי מדובר בהוצאות הכלכלה של התא המשפחתי החדש של הנתבע בכללותו.

בהערת אגב ייאמר כי אם היו הדברים נכונים והאב אכן היה מוציא בעת שהות הקטינים אצלו (20% מהזמן) 5,000 ₪ כפי שהוא טוען אזי היה על ביהמ"ש להעריך הוצאותיהם של הקטינים אצל האב (80% מהזמן) בסכום של כ- 20,000 ₪ לחודש, תוצאה בלתי סבירה בנסיבות המשפחתיות הקונקרטיות, לכל הדעות.

17. במקרה דנן, כאשר אני מביאה בחשבון את כלל הפרמטרים הרלוונטיים (יכולת כלכלית על כל היבטיה, צרכי הבסיס של הקטינים וחלוקת זמני שהות, אני מוצאת לפסוק כדלקמן:

לאור הסכומים שפורטו בסיכומי האם בגין צרכי הקטינים ולאור ההלכה הפסוקה בדבר צרכי בסיס שאינם טעונים הוכחה, אני מוצאת להעמיד צרכי הבסיסיים של כל קטין לא כולל מדור בגובה 1,700 ₪ לחודש (מזון וכלכלה- 1,000 ₪, ביגוד והנעלה- 250 ₪, רפואה והיגיינה- 100 ₪, נסיעות- 150 ₪, הוצאות אחזקת מדור- 200 ₪) ובסה"כ עבור שלושה קטינים על סך 5,100 ₪ לחודש.

לאור הפער בהכנסות ההורים, כאשר לאם אין הכנסות פנויות כלל להשתתף בצרכיהם ההכרחיים של הקטינים, על האב לשאת במלוא הוצאות הקטינים בעת שהותם אצל אמם (80% מהזמן), דהיינו: על האב לשאת בסך כ- 4,080 ₪ מהצרכים ההכרחיים של הקטינים.

בנסיבות תיק זה, אני מוצאת לחייב את האב לשאת בהפרש בין עלויות המדור בגין דירת מגוריו של כל אחד מההורים (1,400 ₪ לחודש), דהיינו: חלקו של כל קטין בהוצאות המדור מוערך על דרך האומדנה בגובה 500 ₪ לחודש.

האב יחויב לשאת בצרכיהם ההכרחיים של שלושת הקטינים לרבות חלקם בהוצאות המדור בסך של 5,580 ₪ לחודש (4,080 ₪ + 1,500 ₪), דהיינו: 1,860 ₪ לכל קטין.

החיוב

14. א. עד ליום 31.3.2021 ישלם הנתבע למזונות שלושת הקטינים לידי אמם, דמי מזונות ע"פ ההחלטות למזונות זמניים מיום 21.1.2018.

החל מיום 1.4.2021 ישלם הנתבע למזונות הקטינים דמי מזונות, בסך של 5,580 ₪ לחודש (1,860 ₪ לכל קטין) וזאת בכל 01 לחודש (להלן: "דמי המזונות") עד הגיעם לגיל 18 ו/או סיום ביה"ס התיכון עפ"י המאוחר. ממועד הגיע כל קטין לגיל 18 ו/או סיום ביה"ס תיכון, על פי המאוחר, ישלם האב שלישי מסכום המזונות המשולם בגינו.

ב. בנוסף ישא הנתבע בתשלום מחצית הוצאות חינוך של הקטינים זאת בכפוף להצגת קבלות התשלום בפועל ע"י אם התובעת ובקיזוז מענק לימודים המתקבל מהמל"ל בתחילת השנה, ככל שמתקבל.

בגדר הוצאות חינוך יבואו גם הוצאות בגין צהרון בעלות ציבורית עד סיום כיתה

ד'.

בנוסף ישא האב בתשלום מחצית הוצאות חוג אחד ומחזור אחד של קייטנה בכל חופשת קיץ, בעלות ציבורית ובכפוף להצגת קבלות על תשלום בפועל.

בנוסף ישא האב בתשלום מחצית הוצאות רפואיות חריגות שאינן מכוסות ע"י הביטוח הרפואי, בכפוף להצגת קבלות התשלום בפועל ע"י האם ובכפוף לקבלת הסכמתו של האב טרם הוצאת ההוצאה. בהעדר הסכמה בין ההורים בענין ההוצאה הרפואית החריגה, יכריע הגורם הרפואי הרלוונטי.

ג. דמי המזונות יהיו צמודים למדד המחירים לצרכן ויעודכנו כל שלושה חודשים ללא תשלום הפרשים בין תקופת עדכון אחת לרעותה.

ד. המדד לחישוב ההצמדה כאמור יהא המדד שפורסם ביום 15.3.2021.

- ה. כל תשלום שלא ישולם במועד ישא הפרשי הצמדה וריבית מהמועד שנקבע לתשלומו ועד התשלום בפועל.
- ו. הנתבע יהא זכאי לנכות כל סכום ששילם לידי האם כמזונות עבור הקטינים בגין תקופת החיוב לשעבר.
- ז. קצבת הילדים של המל"ל עבור הקטינים תשולם לידי האם ותתווסף לדמי המזונות שנפסקו לעיל.
15. בכך מסתיים ברור התובענה.
נוכח ההסדר הדיוני אין צו להוצאות.
המזכירות תשלח העתק מפסה"ד לבאי כוח הצדדים ותסגור התיק.
ניתן היום, ט' ניסן תשפ"א, 22 מרץ 2021, בהעדר הצדדים.

רותם קודלר עיאש 54678313
נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

[בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן](#)